

Draga braćo i sestre, sretna vam nedjelja!

Na ovu drugu nedjelju nakon Gospodinova Božića želim prije svega obnoviti svoje čestitke svima vama. Prekosutra ćemo, zatvaranjem Svetih vrata Bazilike svetoga Petra, zaključiti Jubilej nade, a upravo nas otajstvo Božića, u kojem smo uronjeni, podsjeća da je temelj naše nade utjelovljenje Boga. Ivanov Proslov, koji nam Liturgija predlaže i danas, to nam doziva u pamet: „Riječ je tijelom postala i nastanila se među nama“ (Iv 1,14).

Kršćanska se nada, naime, ne temelji na optimističnim predviđanjima ili ljudskim proračunima, nego na Božjem izboru da dijeli naš put, kako nikada ne bismo bili sami u prolasku kroz život. To je Božje djelo: u Isusu je postao jedan od nas, izabrao je biti s nama, htio je zauvijek biti Bog-s-nama. Dolazak Isusa u slabosti ljudskoga tijela, s jedne strane, u nama oživljava nadu, a s druge nam povjerava dvostruku obvezu: jednu prema Bogu, a drugu prema čovjeku.

Prema Bogu, jer ako je On postao tijelom, ako je izabrao našu ljudsku krhkost za svoje prebivalište, tada smo uvijek pozvani promišljati Boga polazeći od tijela Isusa, a ne od apstraktne doktrine. Zato uvijek moramo provjeravati svoju duhovnost i oblike u kojima izražavamo vjeru, kako bi oni bili doista utjelovljeni, to jest sposobni misliti, moliti i naviještati Boga koji nam dolazi ususret u Isusu: ne Boga koji je dalek i prebiva na savršenom nebu iznad nas, nego Boga koji je blizak, koji prebiva na našoj krhkoj zemlji, postaje prisutan u licu braće i sestara i objavljuje se u svakodnevnim situacijama.

Prema čovjeku, naša obveza mora biti jednako dosljedna. Ako je Bog postao jedan od nas, svako ljudsko stvorenje njegov je odraz, nosi u sebi njegovu sliku, čuva iskrnu njegove svjetlosti; i to nas poziva da u svakoj osobi prepoznamo njezino nepovredivo dostojanstvo te da se vježbamo u uzajamnoj ljubavi jednih prema drugima. Tako nas utjelovljenje poziva i na konkretno zauzimanje za promicanje bratstva i zajedništva, kako bi solidarnost postala mjerilo ljudskih odnosa, za pravdu i mir, za brigu o najslabijima i obranu nemoćnih.

Bog je postao tijelom; stoga nema autentičnoga bogoštovlja bez brige za ljudsko tijelo.

Braćo i sestre, neka nas božićna radost ohrabri da nastavimo svoj hod, dok molimo Blaženu Djevicu Mariju da nas učini sve spremnijima služiti Bogu i bližnjemu.